

LBRIS

We know
books

Alexandra Petrescu

Oglinda sufletului

*Editura
Petale Serise*

Nojorid, 2024

fictiv întâlnit în romanele scriitoarei Agatha Christie, având rolul de detectiv.

Filme și actori:

Reed, C. (Regizor). (1949). The Third Man [Film]. United Kingdom: London Film Productions; Peppard, G., & Hepburn, A. (Actori). (1961). Breakfast at Tiffany's [Film]. United States: Jurow-Shepherd; Lee TolandKrieger (Regizor). (2015). The Age of Adaline [Film]. Statele Unite ale Americii: Lakeshore Entertainment; Kauffman, M., Crane, D., & Bright, K. (Creatori). (1994-2004). Friends [Serial TV]. Statele Unite ale Americii: WarnerBros. Television; Cărmăzan, I. (Regizor). (1992). Casa din vis [Film]. România: Casa de Filme 1; Romanian Television (Producător). (2008-2013). Ce spun românii [Reality show]. România: Pro TV.

Audrey Hepburn, actriță de film de origine anglo-olandeză; GraceKelly, a fost o actriță americană de film și a devenit prințesă consort de Monaco; HandeErçel este o actriță și modelde origine turcă; Gabriel Guevara Mourreau este un actor și model spaniol-francez.

Melodii:

Cabello, C. (Artist interpret). (2017). Havana [Single]. Statele Unite ale Americii: Epic Records; Prettyman, T. (Artist interpret). (2012). Who We Are [Single]. Statele Unite ale Americii: Capitol Records; Voica, M. (Artist interpret). (1962). Și afară plouă plouă [Single]. România: Electrecord; BlaxyGirls. (2008). Oare trebuie să pierzi [Single]. România: Cat Music.

CUPRINS

O carte și un autor care merg direct la sufletul cititorilor.....7
Note ale autoarei10
PARTEA ÎNTÂI. În bățile timpului de demult, comori secrete se ascund

1. TU CINE EȘTI? 15
 2. UN NOU ÎNCEPUT 19
 3. FEȚELE BOGĂȚIEI 28
 4. CU PAȘI GRĂBIȚI 35
 5. CINA ÎN FAMILIE 45
 6. TERITORIU NECUNOSCUT 51
 7. O FRÂNTURĂ DIN EA 64
 8. TIMPUL ÎȘI VARSĂ URMA 72
 9. MESAJE CE UNESC 75
 10. STELE CĂLĂTOARE 81
 11. DORINȚE ȘI FRICI 91
 12. O ALTĂ FAȚĂ A BOGĂȚIEI 96
 13. LOCUL DE RETRAGERE 110
 14. ÎNTUNERICUL DIN INTERIOR 120
 15. AMINTIRI DE PREȚUIT 127
 16. CE-ȚI DOREȘTI? 131
 17. LINIȘTEA PARCULUI ȘI SECRETELE DE DINCOLO ... 138
 18. BRUTARUL INIMII MELE 150
 19. ABIS AL SUFERINȚEI 161

PARTEA A DOUA. Ioana Avramescu și călătoria vieții

20. O POARTĂ CĂTRE TRECUT 167
 21. JURNALUL MAMEI 180
 22. ÎȚI VEI DA SEAMA? 188
 23. MESAJE ASCUNSE SUB FEȚE STRĂINE 198

24. COMPLICI ÎN PROPRIA POVESTE.....	211
25. STRĂINĂ DE MINE.....	224
26. TABLOUL VIBRANT DE EXPERIENȚE.....	237
27. SUFLET RĂNIT	251
28. DOUĂ STELE S-AU ÎNTÂLNIT ÎNTR-UN DESTIN COMUN	263
29. MAREA TE AȘTEAPTĂ!.....	275
30. GLASUL FLORILOR.....	292
31. MUZICA, LIMBAJUL IUBIRII.....	306
32. CÂND REALIZEZI CĂ.....	311
33. DECIZIA SUFLETULUI.....	317
Referințe.....	325

Alte cărți din colecția romance

FREYA:

O singură minune – Alina Cosma

Darul vieții – Alina Cosma

Darul vieții. Predestinați – Alina Cosma

Înger de pază – Alina Cosma

Dama de pică – Cătălina Pană

De dincolo de timp – Mihaela Anghel

Teoria inocenței. Seducătorul anonim – Florentina Pandelea

Legile nescrise ale vieții – Delia Moretti

Destinul meu ești tu – Corina Lupu

Sunwine. Vinul dragostei – Corina Lupu

Cel mai frumos Crăciun – Corina Lupu

Chemarea sângelui – Olga Miron

Pictat în sufletul meu – Demetra Genevine

Agenda rătăcirilor – Violeta Jurca

Străinul care mă iubea – Dana Bordea

Iris. Dragoste și Moarte – Delia Mitroi

Fără obligații – Cristina Toma

Atingeri de mătase – Daniela Cavași

Vertigo – Alessia Blayne

O carte și un autor care merg direct la sufletul cititorilor

Expresivă, fără îndelungi căutări stilistice aride, urmând un fir epic bine controlat pe tot parcursul romanului și cu o impresionantă maturitate a sondării psihologiei personajelor, *Oglinda sufletului* este debutul reușit al tinerei Alexandra Petrescu. Lectura este captivantă și stârnește imaginația cititorului din perspectiva ritmului dinamic al desfășurării acțiunii, precum și a preciziei descrierilor și tensiunilor generate de situațiile imaginate de autor.

Surprinde plăcut maturitatea cu care Alexandra Petrescu mută pe tabla de șah a romanului nu doar personajele în raport cu episoade dramatice, ci și introducerea unor elemente de analiză psihologică. Familia și jocul căutării de sine, interpretarea unor fapte din trecutul părinților sau permutările în relația cu bărbații din viața sa, fac din personajul principal *Eliza* un arhetip în care se vor regăsi numeroasele tinere care vor îndrăgi acest roman.

Scenele au o succesiune alertă, nu ai timp să pierzi vreo imagine pentru a nu risca să fii surprins de o nouă întâmplare apărută din mișcarea caruselului vieții sau de dramatismul unor dialoguri tensionate.

Structura romanului a fost gândită de către autoare ca un autentic scenariu de film artistic sau de telenovelă. Personajele

intră și ies rapid din scenă, totul gravitează în jurul Elizei, conturul portretelor celor doi tineri *Alex* și *Mihai* având liniile abia trasate la primele capitole, ajungând către final la o anumită claritate, însă și aceea greu decelabilă fără o interpretare a sentimentelor Elizei. Este o poartă deschisă către ceea ce va urma, sunt convins.

Lecturile autoarei sunt bogate și bine alese, dovadă fiind referințele de la finalul volumului, decantarea unor tehnici narrative și însușirea construcției romanului având evidente reflectări în volumul de față. În plus, remarc originalitatea scriiturii, cu o abordare simplă (și nu simplistă, ca în majoritatea romanelor de acest gen!), clară, fără a supune cititorul la eventuale experiențe în urma unor experimente stilistice.

Remarc un dozaj fin între dinamica narațiunii, limbajului curățat de aluviuni lingvistice sau șabloane, de multe ori triviale, ale comunicării cotidiene. Pun pe seama perspectivei ingenuie în care își așază Alexandra Petrescu cititorul, ferit de limbajul obscen întâlnit la tinerii regizori români sau de scene sălbatice de amor, miza fiind cu totul alta decât căutarea unor trucuri ieftine. Spectacolul la care este invitat să asiste cititorul îl reprezintă autocunoașterea, adâncimea sufletească. Este o permanentă căutare de sine și a înțelegerii celuilalt, schimbând rolurile între personaje, autor și cel care ține cartea în mână. Citind *Oglinda sufletului* pot spune că autoarea și-a atins ținta!

Dacă piața editorială autohtonă ar fi asemănătoare cu cea din Statele Unite, nu am îndoieli asupra succesului de public, putând avea în cazul volumului de față un *bestseller* sau poate chiar o ecranizare rapidă.

Destinul oricărei cărți depinde de receptivitatea publicului și de instrumentele de marketing cultural, la noi hazardul apăsând de cele mai multe ori ca o lespede asupra

unor lucrări altfel inspirate sau cu un potențial public numeros. Debutul Alexandrei Petrescu ne arată un cert talent literar, interesant de urmărit și prin prisma posibilelor abordări stilistice noi, cu o evidentă plăcere de a scrie și de a capta atenția cititorilor tineri. Îi doresc Alexandrei să aibă și noroc în drumul său către întâlnirea cu oamenii cărora le dăruiește *Oglinda sufletului*. Primii pași sunt în direcția potrivită!

Mihai Fircă

procesul de corectare a ideilor. *Aprecierea ta pentru calitate și detalii a fost o sursă constantă de inspirație pentru mine.*

Doamnei Adina Rogojan, o artistă desăvârșită, vă adresez cele mai sincere mulțumiri pentru munca dumneavoastră extraordinară în realizarea desenului din interiorul cărții mele. Cu adevărat, m-ați uimit și mi-ați împlinit așteptările într-un mod cu totul special. Desenul dumneavoastră nu este doar o ilustrație, ci devine o parte esențială a poveștii mele, completând cu grație și profunzime fiecare cuvânt scris.

Daniela Truică, mulțumesc pentru încrederea, sprijinul și răbdarea pe care le-ați acordat în timpul primului proces de editare a manuscrisului meu. Deși sunt la început de drum, ați fost prima persoană care mi-a oferit șansa să mă afirm ca scriitor și mi-ați oferit tot sprijinul.

Mulțumesc domnului Mihai Fircă pentru îndrumările oferite, pentru sugestii și timpul acordat discuțiilor despre manuscris.

Alina Cosma, vă mulțumesc sincer pentru sprijinul dumneavoastră și pentru că ați făcut posibilă publicarea primei mele cărți.

Delia Mitroi, mulțumesc pentru răbdarea și profesionalismul de care ai dat dovadă pe parcursul celei de-a doua editări a cărții. Colaborarea cu tine a fost nu doar un proces de învățare, ci și o adevărată plăcere, iar contribuția ta a fost esențială pentru ca această carte să prindă forma dorită.

Mulțumesc pisicului meu, Elliot. Este cel care trecea serile prin camera mea și mă scotea din amorțeala scrierii, aducându-mi aminte că trebuie să iau o pauză.

Nu aș putea să închei fără să-mi expun recunoștința pentru răbdarea pe care părinții mei au avut-o cu mine pe tot parcursul scrierii.

PARTEA ÎNTÂI

*În bătăile timpului de demult,
comori secrete se ascund*

1.

Tu cine ești?

Ai simțit vreodată că ești blocat în purgatoriu? Nici pe o parte, nici pe alta. Blocat în necunoscut. Ai fost vreodată la limită?

Eu am trecut pragul. Am lăsat în urma mea porțile deschise multiplelor oportunități. Am cunoscut oameni, povești de viață, am călătorit, am iubit, am deschis cutia cu suferințe, m-am năpustit asupra sorții, m-am luptat cu valurile năprasnice ale secretelor. Am pierdut, am rănit, am călcat pe cioburi sparte pentru a obține frânturi de amintiri. M-am redescoperit, chiar dacă asta a însemnat distrugerea sufletului.

Viața ne prezintă provocări pe care le gestionăm, asemenea unei semințe care știe că se va transforma într-un copac. Chiar și atunci când pierdem totul, rămânem deschiși la lecțiile aduse de ploaie, iar soarele continuă să ne ofere energie pentru a crește și a deveni mai puternici.

Dar ce faci când ai pierdut totul și nu mai ai pe nimeni, nimic?

Când te afli în adâncurile suferinței, umbrele păzitoare se fac simțite. Sunt acolo, în fiecare colț al existenței tale, amintindu-ți că nu ești singur. Încrederea în sine se construiește pas cu pas, iar voința ta poate atinge vârfuri înalte, asemenea unui munte ce cuprinde cerul.

Când ai pierdut totul și nu mai ai nimic, te descoperi pe tine însuși. Fii întotdeauna propriul susținător și amintește-ți că, indiferent cât de adâncă este marea, în interior există putere care poate ilumina chiar și cel mai obscur colț.

Tu, acel suflet rănit. Cine ești de fapt?

Sunt Eliza. Toți îmi spun Liz. Este mai scurt, este plăcut sonor. Am douăzeci și trei de ani. Am luat decizia de a renunța la facultate pentru a-mi îngriji tatăl, un om a cărui viață a fost decimată bucățică cu bucățică de cancer. Această boală nemiloasă i-a furat energia, pofta de viață, pasiunea pentru gătit și dorința de a petrece momente frumoase alături de mine.

Calea mea s-a abătut de la visul de a deveni actriță, iar porțile UNATC-ului s-au închis pentru a deschide ușa către îngrijirea tatei. Mi-am pierdut mama când aveam trei ani. A murit într-un cumplit accident de mașină. Nu știu nimic despre ea, căci tata practic i-a șters amintirea. Pe tot acest traseu, am fost doar noi și atât.

M-am angajat ca bonă la o familie. Încerc să găsesc bucurie în simpla frumusețe a vieții de zi cu zi.

Îmi place să dansez, chiar dacă nu sunt o maestră a acestui domeniu. Îmi place să mă las dusă de armonia versurilor și să văd frumusețea în cele mai mici detalii ale vieții. Sunt deschisă la conexiunea cu natura, îmi place să simt pulsul copacilor, să mă bucur de adierea caldă a vântului și să mă simt mângâiată de razele blânde ale soarelui. Îmi place să ajut oamenii aflați în nevoie și să simt că pot face o diferență în viețile lor.

În zilele libere, prefer să mă deconectez de la cotidian și să particip la cursuri gratuite de yoga în parc.

Chiar și în rolul de bonă, încerc să-mi păstrez zâmbetul și să rămân profesionistă, deși inima mea este plină de durere și oboseală. Suntem adesea obligați să purtăm o mască fericită pentru a nu-i influența negativ pe cei din jur. În realitate, viața nu este lipsită de griji, ci doar ne prefacem că totul este bine. Ne ascundem sub propria mască fericită, iar scotch-ul care o ține poate să cadă, lăsându-ne să ne confruntăm cu propria realitate.

În nopțile lungi și în seri de lacrimi, mă prăbușesc sub povara dureroasă a epuizării. Nu vreau ca tata să sufere și mai mult, așa că îmi păstrez durerea ascunsă sub masca de fericire și speranță. Mă lupt în interior, o făptură fragilă și bună într-o lume adesea crudă.

Crezi că te cunoști suficient, însă nu este adevărat. Mereu fascinată de natură, de stele, de lună, de mare, de munte, de oameni, de locuri noi, de necunoscut. Însă niciodată nu vom ști ce vom întâmpina în acest necunoscut, iar asta este teama mea cea mai mare.

Am pornit într-o avalanșă a vieții ce m-a purtat pe căile cunoașterii. Am cunoscut ce înseamnă cu adevărat durerea sufletească, am cunoscut sentimente noi, am fost rănită, abandonată și mințită. M-am învățat într-un glob de cristal care s-a spart. În urma lui au rămas mii de cioburi care amintesc că fiecare atingere a lor doare.

Omul se cunoaște cu adevărat atunci când se măsoară cu obstacolul. Am fost de multe ori la limită. Ca o pasăre care a renăscut din propria cenușă, m-am transformat și m-am dezvoltat.

Totul în univers are un corespondent, totul se leagă. Nu putem fugi din calea destinului. Suntem prinși în mreaja sorții. Suntem legați unii de alții. Femeia și bărbatul, apa și focul, trecutul și viitorul, soarele și luna, cerul și pământul. Nu pot exista una fără alta. La fel cum noi nu putem exista unul fără altul. Secretele și minciunile ne-au apropiat. Așa am putut să observ monstrul interior al ființei, să pătrund în gaura neagră a vieții și să deschid sufletul spre un nou început.

Cine a spus că începutul este bun? Când ai în urma ta piese pierdute din puzzle, atunci vei vedea că această pornire este o piedică în calea adevărului. Nu-i lăsa să-ți distrugă lumina și să te controleze!

Interiorul transformat se resimte în exterior. Inamicul nostru este timpul, el presupune eternitatea clipei, așa cum

stropul de apă are memorie, așa clipa este esența tuturor timpurilor, ea îmbină trecutul, prezentul și viitorul.

Timpul presupune o călătorie, depinde cum vezi tu această călătorie. Te lași purtat pe aripile speranței, deși ești la răscruce de drumuri. Nu uita însă că viața este cel mai mare dar, iar în acest dar sunt înțesate infinituri necunoscute. Tu ai cheia. Alegerea este în mâinile tale. Abandonul nu are doar o conotație negativă. Primește-l pozitiv în viața ta. Abandonează! Da! Abandonează-te vieții și trăiește din plin clipa! Iubire, frică, dezamăgire, pierderi, dureri, amintiri, răni sufletești, abandon, tragedie, reîntoarceri.

Tu ce alegi? Iubirea sau frica?

Alege iubirea infinită. Nu te teme. Nu-ți fie frică să trăiești. Nu încerca să fii altcineva. Descoperă cine ești, ce vrei, ce poți, ce-ți place și îmbrățișează cursul vieții. Doar așa poți savura în întregime clipa. Reconstruiește-te! Clădește din nou interiorul fragil ce a fost spulberat.

În drum să nu uiți ceva important. Să întrebi mereu, să nu obosești întrebând mereu, pentru totdeauna, până la sfârșitul vieții.

Tu cine ești?

Totul are un rost pe lumea asta. Fiecare jucăm un rol și fiecare ascundem ceva.

Eu, Eliza, îmi voi spune povestea chiar acum. Ea este una presărată cu multă durere, dar și cu multe lecții.

Tu ce ai pierdut în viață și cum ai reușit să te regăsești?

2.

Un nou început

Respir profund. Inspir și expir într-un ritm lent. Îmi permit să devin conștientă de fiecare parte a corpului, începând cu vârful capului și ajungând până la vârful degetelor de la picioare.

Îmi dau voie să descopăr senzațiile, să le explorez, să le simt în profunzime. Îmi îndrept atenția asupra mâinilor, iar fiecare deget devine tot mai ușor și mai liber. Las relaxarea să se extindă către umăr.

Acum, capul se odihnește ușor. Fiecare mușchi se destinde, iar respirația devine o melodie liniștitoare. Rămân aici și mă bucur de senzația de ușurare și pace. Am reușit!

Pe măsură ce meditația continuă pe fundal, simt cum fiecare cuvânt rostit devine o undă de calm. Corpul pare să plutească într-o stare de bine, iar fiecare mușchi se simte liber și ușor.

Simte cum aerul intră și iese din corpul tău, fără grabă sau efort. Inspiră profund, umplându-ți plămânii cu aer proaspăt, și expiră încet, lăsându-ți toate grijile să se ducă odată cu el. Continuă să respiri în acest ritm calm și natural. Orice tensiune a dispărut din corpul tău, te simți bine, perfect, relaxat și liniștit. Rămâi o vreme în starea aceasta.

– Sau poți reveni la normalitate.

– Mihai! Nici nu am simțit când ai ajuns.

Mă ridic cu greu de pe salteaua de pilates. Îmi simt corpul liniștit, durerea a dispărut.

– Chiar funcționează toate astea? Cum o numeai tu, mindfulness, ceva...

– Meditație. Fac meditație. Relaxarea prin conștientizarea tensiunilor fizice. De două săptămâni, am dureri îngrozitoare de spate, nu mă mai pot concentra, mi-am pierdut din energie și simt că nu mai pot face față lucrurilor, iar tata...

Arăt spre ușa dormitorului tatei care se odihnește. Pastilele și chimioterapia l-au răpus. Mihai face câțiva pași, îmi cuprinde fața cu mâinile reci și mă sărută scurt.

– O să fie totul bine.

– Simt că nu mai pot duce lupta asta de una singură.

– Nu ești singură. Mă ai pe mine. O să fiu mereu lângă voi. Am venit să-ți dau o veste.

Îl privesc cu ochii pierduți și goi, reflectând asupra momentului în care viețile noastre s-au împletit. Mihai este iubitul meu, un acompaniator al sufletului de aproximativ doi ani. El a fost farul în momente dificile, m-a ghidat cu blândețe și m-a susținut în perioadele agitate în care trebuia să jonglez între muncă, casă și zilele lungi petrecute la spital alături de tata.

Acest sprijin necondiționat devine cu atât mai remarcabil când țin cont că Mihai este în al doilea său an de Rezidențiat. Se dedică cu pasiune domeniului medical și își construiește drumul către a deveni un chirurg de succes. A ales calea dificilă, plină de sacrificii și ore nesfârșite de muncă, dar privindu-l, îl văd pe omul care nu se teme să-și urmeze visul. Este un partener extraordinar. În ciuda rigorilor Rezidențiatului, găsește timp să fie alături de mine și de tata, care îl adoră și-l consideră parte integrantă a familiei. A reușit să-i cucerească inima cu bunătatea și devotamentul său.

Este omul care mă iubește sincer, a împărtășit bucuriile și tristețile alături de mine. Prin prezența lui necondiționată, m-a învățat să am încredere în mine și să privesc spre viitor cu optimism. Decizia de a alege să împart fiecare clipă cu Mihai este una pe care o iau cu inima deschisă și cu speranța că vom construi împreună un viitor plin de iubire și fericire. Alături de el îmi doresc să cresc, să explorez și să împărtășesc întreaga călătorie a vieții.

– Ți-am găsit o nouă slujbă. Ai spus că ai nevoie de bani. Cum familia Popa s-a mutat și ai rămas fără loc de muncă, m-am gândit că te-ar ajuta, te-ar scoate din cotidian. Ți plac copiii, așa că m-am gândit la tine. Vei fi bonă la faimoasa familie Adam. Va trebui să ai grijă de micul Teodor în vârstă de un an și opt luni. Ce zici? Te bagi?

– Glumești? Normal că mă bag. Dar cum ai reușit? Adică vorbim de familia Adam, celebra familie care deține lanțul de magazine cu bijuterii de lux. Cum?

– Am un prieten care are un coleg. Acesta este prieten cu Alex, fiul cel mare al familiei Adam. Cum zici tu, cunosc pe cineva care știe pe cineva care.

– Te iubesc, te iubesc, te iubesc!

Nu stau pe gânduri, iau telefonul și tenez numărul domnului Pavel, directorul companiei Starlight Spectra Bijoux și tatăl lui Teodor, băiețelul de care va trebui să am grijă. Mi-a răspuns cu un ton rece, părea foarte ocupat. Mi-a spus să vin mâine la ora 9:45 pentru interviu și că-mi va trimite adresa prin SMS. A fost un telefon scurt, dar concis. După ce am închis, l-am strâns tare în brațe pe Mihai și l-am sufocat de sărutări scurte pe obraz. Apoi, ne-am îndreptat spre camera tatei pentru a-i da vestea, doar că... Nu mă așteptam la o astfel de reacție din partea lui.

– Familia Adam? Cei care dețin lanțurile de magazine Starlight Spectra Bijoux? Voi, copii, aveți idee ce fel de familie este asta, dincolo de bogățiile pe care le are?